ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἱδρυτής: ΧΑΡ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 § 1 τοῦ Α. Ν. 1093)38
Ἰδιοκτησία καὶ Διεύθυνσις Τυπογραφείων
ΓΙΩΤΑ Κ. ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΥΤΣΟΥ, Γεροκωστοπούλου 50, Πάτρα

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχ. 540
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: » δολλ. 45

Κοινωνικά

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Εἰς τὴν ἀγαπητήν μας ἐξαδέλφην ΝΙΤΣΑΝ ΙΩΑΝ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ, ἀνταλλάξασαν δακτύλιον ἀρραβῶνος μετὰ τοῦ κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ, εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Λάκης—Μίμης

Ἱνστιτοῦτον αἰσθητικῆς ΚΟΥΛΑΣ ΡΟΔΟΠΟΥΛΟΥ, αἰσθητικοῦ, διπλωμ. σχολῶν Παρισίων. Πλυκατοικία Γκολφινοπούλου (Γούναρη — Κανακάρη) ἔναντι ΟΤΕ, 4ος ὄροφος. Νέον τηλέφωνον 52—12.

ΙΑΤΡΟΙ

Ὁ ὀρθοπεδικὸς χειρουργὸς Dr ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ, διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐπιμελητὴς τοῦ Ἀσκληπιείου Βούλας Ε.Ε.Σ. Ἐγκατεστάθη ἐν Πάτραις καὶ δέχεται ἐν τῇ ὁδῷ Κορίνθου ἀριθ. 255. Τηλ. 50—05.

***

ΓΡΗΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ ἰατρός. Εἰδικὸς φυματιολόγος. Δέχεται καθ' ἑκάστην, ὡς καὶ ἐπὶ συνεντεύξει ὁδὸς Ἀθαν. Διάκου 30, Ὕψηλὰ Ἀλώνια. Ἀκτῖνες Χ. Τηλ. 35—58.

***

Ἀκτινολογικὰ ἐργαστήρια Κ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ἰατροῦ—εἰδικοῦ ἀκτινολόγου Μαιζῶνος φιλοπολίμενος 34, ἔναντι Δικαστικοῦ μεγάρου (παλαιὸν τμῆμα Μεταγωγῶν).

***

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΠΑΡΧΑΣ, παιδίατρος, ἐπὶ τετραετίαν ἐσωτερικὸς ἰατρὸς τοῦ τμήματος νεογεννήτων καὶ πρωΐρων εἰς τὸ μαιευτήριον «Ἀλεξάνδρα», δέχεται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κανακάρη 181β ἰατρεῖον του, τηλ. 52—72.

***

ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ, ἀφροδισιολόγος ἰατρὸς ΜΙΜΗΣ Α. ΚΑΤΣΑΜΠΑΣ Βούρβαχη 8 (πλατεῖα Γεωργίου Α' 30). Τηλέφ. 28—77. ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΙΑ (ἀποτριχώσεις κ.λ.π.) ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΑΙ ΠΑΘΗΣΕΙΣ.

***

ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΓΙΑΛΕΛΗΣ, ἰατρός, εἰδικὸς παθολόγος, ἐπὶ ὀκταετίαν ἐπιμελητὴς τῆς παθολογικῆς κλινικῆς τοῦ Γενικοῦ Κρατικοῦ Νοσοκομείου Πατρῶν, δέχεται ἐν τῷ ἰατρείῳ του, Ρήγα Φεραίου 68, τηλ. 33—92.

***

ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ μαιευτήρ, Κορίνθου 298 Τηλ. 35—60.

***

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΡ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, μαιευτὴρ — χειρουργὸς — γυναικολόγος, ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐσωτερικὸς ἰατρὸς τῆς Α' Μαιευτικῆς καὶ γυναικολογικῆς κλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν (Δημόσιον Μαιευτήριον) δέχεται καθ' ἑκάστην εἰς τὴν νέαν του κλινικήν, Καραϊσκάκη 108 καὶ Ἑρμοῦ ἐν Πάτραις, τηλ. 53—51.

***

ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ ἰατρὸς Δ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ. (Νοσήματα δέρματος, τριχωτοῦ κεφαλῆς, ὀνύχων). Ἀποτριχώσεις. Ἑρμοῦ—Κανακάρη 118, τηλ. 30—61.

***

Ἡ ὀδοντίατρος κ. ΘΕΟΔΩΡΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ — ΖΗΝΟΖΗ, δέχεται, εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγ. Νικολάου 33 ὀδοντιατρεῖον της.

***

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ—ΚΕΚΚΑ, ἰατρὸς — μικροβιολόγος. Δέχεται καθ' ἑκάστην. Ἐργαστήριον Γούναρη 41, τηλ. 40—61. Οἰκία Ρήγα Φεραίου 65, τηλ. 24—22.

***

Ὁ ὀδοντίατρος ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΙΑΣ δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον του Φιλοπολίμενος 37, τηλ. 31—36.

***

Ὁ κ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ, ὀδοντίατρος, Κανακάρη 169, τηλ. 31—27, δέχεται ἐν τῷ ἰατρείῳ του καθ' ἑκάστην.

***

Ὁ ἰατρὸς κ. ΑΛΚ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ, εἰδικὸς νοσημάτων ἐσωτερικῆς παθολογίας, τ. ἐσωτερικὸς «Εὐαγγελισμοῦ» Ἀθηνῶν, δέχεται καθημερινῶς εἰς τὸ ἰατρεῖον του Ρήγα Φεραίου 50α, τηλ. 22—72 καὶ 40—81.

***

Ὁ ἰατρὸς κ. ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΔΡΑΓΩΤΗΣ, γενικὸς χειρουργός, τέως ἰατρὸς κλινικῆς Σμπαρούνη, τέως ἰατρὸς οὐρολογικῆς κλινικῆς Λαϊκοῦ Νοσοκομείου Ἀθηνῶν, δέχεται καθ' ἑκάστην εἰς τὴν κλινικήν του «ὁ Εὐαγγελισμός», Μεσφλογγίου 11, ἀριθ. τηλ. 25—38 καὶ 42—25. Ἐπίσης δέχεται ἠσφαλισμένους Ι.Κ.Α., Τ.Ε.Β.Ε., Σ.Π.Α.Π. κ.λ.π. Ταμείων καὶ Ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν.

***

Ὁ ἰατρὸς ΧΡΗΣΤΟΣ Α ΚΕΚΚΑΣ, εἰδικὸς παθολόγος τ. ἰατρὸς «Εὐαγγελισμοῦ» Ἀθηνῶν, ἐγκατασταθεὶς εἰς Πάτρας, δέχεται καθ' ἑκάστην εἰς τὸ ἰατρεῖον του ὁδὸς Ρήγα Φεραίου 65, τηλ. 24—22.

***

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ ἰατρὸς δερματολόγος — ἀφροδισιολόγος—Αἰσθητικὴ Δερματολογία—Σεξουαλικαὶ παθήσεις. Βότση 20. Τηλ. 20—14.

***

Ὁ ἰατρὸς—μικροβιολόγος κ. ΣΠΥΡΟΣ ΜΑΝΩΛΑΚΟΣ καθιστᾶ γνωστόν, ὅτι διακόψας τὴν συνεργασίαν μετὰ τοῦ φαρμακοποιοῦ—βιοχημικοῦ κ. Γεωργίου Σιγαλοῦ, ἐγκατέστησε τὸ τελεῖως ἀνακαινισθὲν ἐργαστήριόν του ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κανακάρη—Κολοκοτρώνη 52 (ἰσόγειον κλινικῆς Πούντζα, τηλ. 33—00)

***

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΡ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, χειρουργὸς ὀδοντίατρος, Κορίνθου—Φιλοπολίμενος 41 (πρώην Α' Ταμεῖον), τηλ. 41—06.

***

Dr ΠΑΝ. Δ. ΡΑΜΠΑΒΙΛΑΣ, εἰδικὸς παθολόγος, διδάκτωρ Πανεπιστημίου ERLANGEN. Δέχεται ἀπὸ 8—1 καὶ 4—8 μ. μ. Ἰατρεῖον: Κανακάρη 146. Τηλ. 28—41. Κατοικία: Μουρούζη—Ἀστιγγος 37.

***

Ἡ καρδιολόγος ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ ΚΑΡΑΛΗ—ΛΕΟΝΤΟΣ μετέφερε τὸ ἰατρεῖον της ἐπὶ τῶν ὁδῶν Κανάρη — Μαιζῶνος 128 (ἔναντι Δικαστικοῦ μεγάρου) ὅπου καὶ δέχεται καθ' ἑκάστην.

***

Ὁ χειρουργὸς—ὀδοντίατρος Dr Π. ΠΕΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (B. S., D.M.D.) Σπουδάσας καθ' ὁλοκληρίαν καὶ ἐπὶ ἐννεατίαν δι' ὑποτροφίας ἐν Ἀμερικῇ εἰς τὰ Πανεπιστήμια τῆς Ν. Ὑόρκης, Βοστώνης καὶ Σικάγου, τῶν ὁποίων τυγχάνει ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ ΔΙΔΑΚΤΩΡ καὶ INTERN. Ἐγκατεστάθη καὶ δέχεται εἰς τὸν 3ὸν ὄροφον τῆς πολυκατοικίας Γκολφινοπούλου, Γούναρη—Κανακάρη (ἔναντι ΟΤΕ) τηλέφ. 56—06.

Τηλέφωνα Ἐπειγούσης Ἀνάγκης

* Πυροσβεστεῖον	25—61
»	25—62
* Α' Βοήθειαι	44—44
»	23—86
* Γ. Νοσοκομεῖον	26—98
* Ἀστυν. Δ)σις	28—35
* Γεν. Ἀσφάλεια	28—80
* «Γλαῦκος» βλάβαι	25—22

ΘΕΑΜΑΤΑ

ΑΙΓΛΗ. Σήμερον 6—12 «Ὁ Ντάνυ στὰ ὅπλα» κατάλληλον.

ΑΛΑΜΠΡΑ. Σήμερον 8.15—12.15 «Τὸ πήδημα τοῦ θανάτου» κατάλληλον.

ΑΣΤΟΡΙΑ. Σήμερον 8.30—12.30 «Ἥρωες τῆς Βαρσοβίας».

ΑΣΤΡΟΝ. Σήμερον 8.30—12.30 «Οἱ ἕξη μελλοθάνατοι».

ΑΤΤΙΚΟΝ (Σινεμασκόπ). Σήμερον 6.15—12.15 «Τὸ χαρέμι τοῦ συντάγματος» κατάλληλον.

ΔΙΑΝΑ. Σήμερον 8—12 «Ἥρωες τοῦ Βόλγα».

ΕΣΠΕΡΟΣ. Σήμερον 8.15—12.15 «Οὐΐσκυ καὶ δόξα» κατάλληλον.

ΖΕΝΙΘ (Σινεμασκόπ). Σήμερον 8.15—12.15 «Κορίτσια γιὰ ὅλες τὶς δουλειές» κατάλληλον

ΙΝΤΕΑΛ (Σινεμασκόπ). Σήμερον 6.15—12.15 «Ἐπαναστάτης χωρὶς αἰτία» ἀκατάλληλον.

ΟΑΣΙΣ. Σήμερον «Ἡ ἀγάπη εἶναι πρώτη» ἀκατάλληλον.

ΡΕΞ (Σινεμασκόπ). Σήμερον 6.15—12.15 «Ἡ συμμορία τῶν 7 δολοφόνων» ἀκατάλληλον.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΜΙΛΙΑΝ ΤΗΣ Δ)ΔΟΣ ΙΩ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

Μοῦ ἐδόθη ἡ ἐξαιρετικὴ εὐκαιρία νὰ παρακολουθήσω τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν τὴν ὁμιλίαν τῆς δίδος Ἰωάννας Ἀργυροπούλου, τὴν ὁποίαν ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας του καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Κωνσταντῖνος. Ἡ ὁμιλήτρια ἀνέπτυξε τὸ τόσον πνευματικὸν καὶ ἐπίκαιρον θέμα της «τὸ Πνεῦμα στὴ ζωή μας» μὲ ἐξαιρετικὴν σαφήνειαν καὶ παραδείγματα διὰ τὰς δωρεὰς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ποὺ κυριολεκτικὰ μᾶς κατέπληξεν.

Εἰς τὸ τέλος ἔκλεισε τὴν συγκέντρωσιν ὁ Σεβασμιώτατος μὲ λόγια ἐνισχυτικὰ καὶ πατρικά, ὁμιλήσας περὶ τὰ 15'.

Πράγματι, ἡ πολυπληθὴς αὐτὴ συγκέντρωσις τῶν μελῶν καὶ συνεργατῶν τῆς Χριστιανικῆς Στέγης ὑπῆρξε μία ἀληθινὴ ἀνάτασις.

(Ἕνας ἀναγνώστης σας)

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Ὁ Σύνδεσμος τῶν ἐν Πάτραις Κορινθίων κατέθεσε δραχ. 100 ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων εἰς μνήμην Σοφίας Γ. Πολυχρονοπούλου.

ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ. Νέα μεγάλη ἔκθεσις ἐπίπλων κάτω μέρος πλατείας Ὄλγας· Ἡ μεγαλειτέρα συλλογὴ ἐπίπλων παντὸς ρυθμοῦ. Κρεββατοκάμαραι, σαλόνια, τραπεζαρίαι, φορμάϊκα σὲ τιμὰς ἐργοστασίου. Ἐκτελοῦνται παραγγελίαι παντὸς τύπου. Κακογιάννης καὶ Σια Ο. Ε., τηλ. 27—34.

ΕΠΙ ΤΗ ΕΠΕΤΕΙΩ ΤΗΣ ΑΛΩΣΕΩΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης σελίδος

σκείας καὶ ὑψηλοτέρας πνευματικῆς στάθμης δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ ὁ κατακτητὴς Τουρκικὸς νομαδικὸς λαὸς νὰ ὑποδουλωθῇ πνευματικῶς καὶ διοικητικῶς, νὰ ἀπομιμηθῇ τὰς μορφὰς τῆς κρατικῆς ὀργανώσεως τοῦ κατακτηθέντος, διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ δι' ἄλλην μίαν φορὰν τὸ τοῦ Λατίνου ποιητοῦ Βιργιλίου:

«Ἡ Ἑλλὰς ἡττηθεῖσα τὸν σιδηροῦν κατακτητὴν ὑπέταξε καὶ τὸν πολιτισμὸν εἰσήγαγε εἰς τὸ Ἀγροῖκον Λάτιον».

Δι' αὐτὸ καὶ παρατηρεῖται τὸ ἀπορίας ἄξιον φαινόμενον, ὁ Σουλτᾶνος ὁ ἄπιστος καὶ ἀντίπαλος τῆς Χριστιανικῆς πίστεως, ὁ ὁποῖος διατηρεῖ τὸ δόγμα κατ' ἐπίδρασιν τῶν Βυζαντινῶν Αὐτοκρατόρων «Βασιλεὺς καὶ Ἱερεὺς εἶμι», νὰ ἐμφανίζεται ὡς προστάτης τῆς ἐκκλησίας. Εἰς τὸ φορολογικὸν σύστημα καὶ τὰς δημοσιονομικὰς ὑπηρεσίας μεγάλη παρατηρεῖται ἡ ἐξάρτησις τῶν τουρκικῶν θεσμῶν ἀπὸ τὰ Βυζαντινὰ πρότυπα.

Τὸ Φανάριον καὶ οἱ Φαναριῶται ἀποτελοῦν κέντρον τοῦ ὑποδούλου Ἑλληνισμοῦ ποὺ βοηθεῖ τὴν ποικίλην διοικητικὴν συγκρότησιν τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας.

Καὶ ἂν ἔλθωμεν νὰ διερευνήσωμεν τὴν μεγάλην ἐπίδρασιν ποὺ ἔχει διὰ τοὺς ὑποδούλους Ἕλληνας ἡ ἅλωσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἡ ἀποσύνθεσις τοῦ Βυζαντίου, ἡ πραγματικότης παρουσιάζεται ἐκπληκτική.

Ὁ λαὸς ὁ Ἑλληνικὸς ἐθρήνησε τὴν πτῶσιν τῆς Βασιλευούσης.

«Πῆραν τὴν πόλιν πῆραν την» ἔκλαιον οἱ «ἐλεύθεροι σκλάβοι» γοερῶς. Ἡ θλῖψις καὶ ἡ ὀδύνη σύμπαντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἄριστα διαζωγραφίζεται εἰς τὰ συγκινητικὰ ποιήματα καὶ θρήνους τῆς δοκίμου ποιήσεως καὶ τῆς ἐμπνευσμένης λαϊκῆς μούσης. Ναί, ὁ ἄγνωστος ποιητὴς συνοψίζων καὶ ἀπηχῶν βαθέως τὰ συναισθήματα τῶν ὑποδούλων εἰς τὸν «Θρῆνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως», θρηνεῖ:

«Τὴν πόλιν τὴν ἀγάπην του, ἐπῆραν των οἱ Τοῦρκοι». Τοῦτο δὲν ἔκαμψε τὸ φρόνημα τῶν ἐλευθέρων σκλάβων. Ἀπεναντίας ἡ ἀνάμνησις τῆς κοσμοϊστορικῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἡ πνευματικὴ περιουσία του ἀπετέλεσαν τὸν θεμελιώδη παράγοντα τῆς ἀναπτύξεως καὶ καλλιεργείας τοῦ πνεύματος τῆς ἀντιστάσεως καὶ τῆς Ἐλευθερίας.

Ὁ ἐνδόμυχος πόθος διερμηνεύεται εἰς τὸν λαϊκὸν θρῦλον: «Πάλιν μὲ χρόνους μὲ καιροὺς πάλιν δικά μας θἄναι».

«Ἡ μεγάλη Ἰδέα, γράφει ὁ καθηγητὴς καὶ Βυζαντινολόγος Δ. Ζακυθηνὸς εἰς τὸ βιβλίον του «Τὸ Βυζάντιον» (σελ. 150), ὑπῆρξε διὰ τὸν ἑλληνισμὸν δύναμις συντηρήσεως καὶ ἀφετηρία εὐγενῶν ἐπιδιώξεων καὶ κατορθωμάτων... Ἡ Ἐκκλησία ὑπῆρξε πνευματικὴ δύναμις, ἰσχυρὸς παράγων συνοχῆς καὶ ἐκπολιτισμοῦ».

Τῷ ὄντι ἡ χριστιανικὴ Ὀρθοδοξία ἔλαβε τὴν καθολικὴν κατεύθυνσιν καὶ πνευματικὴν χειραγωγίαν τοῦ δουλωθέντος ἔθνους.

Τῆς Τουρκοκρατίας ὁ ἑλληνικὸς λαὸς κατώρθωσε μὲ τὴν φωτισμένην ποδηγέτησιν ἐμπνευσμένων λογίων καὶ κληρικῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου μὲ τὴν ἄκαμπτον ἀποφασιστικότητάτου καὶ δημιουργικὴν ἱκανότητα νὰ ἀναπτύξῃ ζωὴν πνευματικήν, πολιτικὴν ὀργάνωσιν καὶ κοινοτικὴν τοιαύτην, ὥστε νὰ φέρῃ, ὁ ἡρωϊκὸς οὗτος λαός, ἔκτυπον τὴν σφραγῖδα τῆς εὐστροφίας καὶ μεγαλοφυΐας τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος.

Αἱ μεγάλαι Σχολαὶ εἰς Κωνσταντινούπολιν, Ἅγιον Ὄρος, Σμύρνην, Ἰωάννινα κλπ. ἀπετέλεσαν ὑπέροχα κέντρα πνευματικῆς ἀναπλάσεως. Κυριώτατα ὅμως μετὰ τὴν ἅλωσιν, οἱ κατ' ἐξοχὴν πυρῆνες τοῦ πνεύματος τῆς ἐλευθερίας δημιουργοῦνται εἰς τὰς τραχείας διόδους, εἰς τὰς φάραγγας καὶ τὰς τρώγλας τῶν σπηλαίων, εἰς αὐτὰς τὰς πτυχὰς τῶν ἑλληνικῶν βουνῶν.

Δημ. Ν. Παπαθανασόπουλος
Καθηγητὴς Φιλολογίας

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΝ"

ΕΝΑ ΛΟΓΙΚΟΝ
ΑΙΤΗΜΑ ΣΥΜΠΟΛΙΤΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΡΧΩΝ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΡΜΟΔΙΟΥΣ

Ἐλάβομεν τὴν κάτωθι ἐπιστολήν:

Κύριε Διευθυντά,

Θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ συνηγορήσητε, ὑφοῦντες τὴν ρωμαλέαν φωνὴν τῆς ἐγκριτου ἐφημερίδος σας, ἐπὶ τοῦ κάτωθι θέματος:

Εἶμαι πατέρας πολλῶν παιδιῶν. Τὰ ἐμεγάλωσα ὅλα μὲ τὰς ἀρχάς, ποὺ στολίζουν πάντοτε τὴν ἀγνὴν ἑλληνικὴν οἰκογένειαν. Τώρα ποὺ πλησιάζει καλοκαῖρι, οἱ ἰατροὶ συνιστοῦν: θαλάσσια λουτρά. Δὲν διακατέχομαι ἀπὸ σεμνοτυφίαν. Ἀλλὰ ὁμολογῶ ὅτι οὔτε εἰς ἐμέ, οὔτε εἰς τὰ λοιπὰ μέλη τῆς οἰκογενείας μου εἶναι δυνατὸν τὸ θαλάσσιο λουτρό, ὅταν δίπλα μας μὲ ποικίλας προφάσεις, ἐν ὀνόματι τῆς «ἀφελείας» ἀπορρίπτεται—χωρὶς ὑπερβολὴ — καὶ τὸ «φύλλον τῆς συκῆς»—θέαμα συνηθέστατον ἐσχάτως καὶ εἰς τὰς ἰδικάς μας δυστυχῶς παραλίας.

Δὲν θὰ κρίνω τὸ πρᾶγμα οὔτε θὰ διατυπώσω ἀφορισμούς—εἶναι τοῦτο ἁρμοδιότης ἄλλων. Ἐγὼ ὡς σύζυγος καὶ πατέρας, ἐκπροσωπῶν καὶ τὰς γνώμας πολλῶν ἄλλων οἰκογενειαρχῶν, θὰ παρακαλέσω τοὺς ἁρμοδίους καὶ ἐν προκειμένῳ τοὺς ἀξιοτίμους κ. κ. Λιμενάρχην καὶ Διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ὅπως καθορίσουν ἀπὸ τὰ εἰς πολλὰ χιλιόμετρα ἐκτεινόμενα παράλια τῆς πόλεώς μας, μίαν μικρὰν ἔκτασιν διὰ τοὺς ἄνδρας καὶ ἄλλην διὰ τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ ἄλλα χιλιόμετρα ἂς παραμείνουν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ἐξελίξεως καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῶν μπαίν—μίζτ.

Ἐπὶ τέλους, ἔχομεν καὶ ἡμεῖς δικαιώματα ὡς πολῖται τῆς αὐτῆς πόλεως. Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι, οἱ ποικιλώνυμοι (νεαροὶ καὶ μὴ) ἐκπρόσωποι τῶν συγχρόνων ἠθῶν, θὰ εἰρωνευθοῦν. Ἀλλὰ ὅμως οἱ βασανισμένοι οἰκογειάρχαι, ποὺ δὲν μποροῦμε νὰ χύνωμε τὸν ἱδρῶτα μας ἠρεμοῦντες, ὅταν σκεπτώμεθα τὰ κορίτσια μας συναγελαζόμενα μὲ τοὺς τέντυ—μπόϋδες στὶς σημερινὲς παραλίες (ὕστερα μάλιστα ἀπὸ τὰ ὅσα διαβάζομε καθημερινῶς) θὰ παρακαλέσωμεν καὶ θὰ ζητήσωμεν ἀπὸ τοὺς ὡς ἄνω ἁρμοδίους, τῶν ὁποίων εἶναι γνωστὸν τὸ ὑψηλὸν οἰκογενειακὸν ἦθος, νὰ προσέξουν καὶ νὰ ἱκανοποιήσουν τὸ ἐπείγον αὐτὸ αἴτημα μιᾶς μεγίστης μερίδος οἰκογενειαρχῶν τῆς πόλεώς μας.

Μετὰ τιμῆς
Χ. Κ.

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης σελίδος

της. Ἡ προσαρμογὴ δὲ αὐτὴ στὴν ἔξω κοινωνικὴ ὁμάδα δημιουργεῖ μίαν ἀντίδρασι πρὸς τὸ περιβάλλον τοῦ σχολείου καὶ τῆς οἰκογενείας. Γι' αὐτὸ τὸ βλέπουμε νὰ εἶναι κατὰ μίαν ἀρχαίαν ἔκφρασι «ἐν οἴκῳ μὲν λέων, ἐν δήμῳ δὲ ἀλώπηξ». Προσπαθεῖ νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν παδαγωγικὴ δεσποτεία. Χωρὶς τὴ συγκατάθεσί του ζῇ μέσα στὸ οἰκογενειακὸ καὶ σχολικὸ περιβάλλον. Πιστεύει ὅτι εὑρέθη μέλος τῆς οἰκογενείας του καὶ ὅτι ἐστάλη χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ στὸ σχολεῖο. Γι' αὐτὸ ἐπιδιώκει τὴν ἀπαλλαγή, ἡ ὁποία θὰ τοῦ φέρῃ τὴν ἀνεξαρτησία. Θέλει νὰ πειθαρχῇ μόνο στὴν ὁμάδα τῶν συνομηλίκων του, διότι ἐκεῖ αἰσθάνεται ἐλευθερία. Ἐκεῖ λείπουν οἱ ἀνεπιθύμητοι προστάτες καὶ κηδεμόνες.

Ἡ συμπεριφορὰ τῶν γονέων πρέπει νὰ ποικίλλη σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις. Σὲ μία οἰκογένεια εἶναι δυνατὸν μερικὰ παιδιὰ νὰ ἔχουν πάρει ὁμαλὴ κατεύθυνσι στὴ ζωή, νὰ ὑποτάσσωνται εὔκολα στὶς ὑποδείξεις τῶν γονέων τους ἢ καὶ νὰ ἀνέχωνται τὴ πατρικὴ αὐστηρότητα. Δὲν ἰσχύει ὅμως τὸ ἴδιο γιὰ τὸ σκληρὸ παιδὶ μὲ τὸν ἀτίθασσο χαρακτῆρα καὶ τὸν ὑπέρμετρο ἐγωϊσμό.

Ὁ γονεὺς πρέπει νὰ προκαλέσῃ τὴ φιλοτιμία στὸ παιδὶ αὐτό. Θὰ δείξῃ κατανόησι, ποὺ εἶναι δεῖγμα δυνάμεως καὶ ὄχι ἀδυναμίας. Θὰ πρέπει ἐὰ ἀναζητήσῃ τὰ βαθύτερα αἴτια τῆς ἀπειθαρχίας μὲ ἐπιδέξιο χειρισμό. Θὰ ἐπιβληθῇ στὸ παιδὶ μὲ τὴν ἀγάπη, τὴν ὑπομονὴ καὶ τὸ δυνατὸ χαρακτῆρα. Ἂς εἶναι βέβαιος ὅτι ἔτσι καὶ τὴν ὀρθὴ διαπαιδαγώγησι θὰ ἐπιτύχῃ καὶ τὶς συγκρούσεις θὰ ἀποφύγῃ.

Ἰδιαίτερη προσοχὴ πρέπει νὰ καταβάλουμε, προκειμένου νὰ ἀντιμετωπίσουμε μιὰ σοβαρὴ ἐκδήλωσι ἀπειθαρχίας, τὸ πεῖσμα. Τὸ παιδὶ πρέπει μὲ τὴ βοήθεια μας νὰ ὑπερνικήσῃ τὸ πεῖσμα, τὸ ὁποῖον ὅμως πολλὲς φορὲς εἶναι φυσιολογικὸ καὶ ἐκφράζει τὴ φυσικὴ διάθεσί του πρὸς τὴν ἀνεξαρτησία. Εἶναι ἡ τάσις τοῦ ἀνθρώπου νὰ γίνῃ ἐλεύθερος. Ἡ τάσις αὐτὴ ἐκδηλώνεται μὲ διαφόρους τρόπους. Κατὰ τὴν μεγαλύτερη ἡλικία εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχουμε καὶ ὁμαδικὸ πεῖσμα, ποὺ οἱ διδάσκοντες ἀντιμετωπίζουμε στὸ σχολεῖο. Τὰ αἴτια μπορεῖ νὰ εἶναι πολλά. Πάντως, δὲν ἀποδίδουμε τὴν ἀταξία αὐτὴ σὲ κακοήθεια.

Ὁ Ἀριστοτέλης στὴ «Ρητορικὴ» λέγει: Οἱ νέοι δὲν εἶναι κακοί, ἀλλὰ ἀφελεῖς. Δὲν γνωρίζουν τὰ ἀπαραίτητα στὴ ζωὴ καὶ σὰν ἐκείνους ποὺ πίνουν κρασί, ἔτσι εἶναι θερμοί, ὁρμητικοὶ ἐκ φύσεως, ὀξύθυμοι καὶ γεμᾶτοι ἐλπίδες. Αὐτὰ τοὺς κάνουν νὰ μὴ φοβοῦνται καὶ νὰ ἔχουν θάρρος. «Ὅλα τὰ πράττουν ὑπερβολικά· μισοῦν ὑπερβολικὰ καὶ πιστεύουν ὅτι ὅλα γενικῶς τὰ γνωρίζουν. «Οἱ νέοι οὐ κακοήθεις, ἀλλ' εὐήθεις εἰσί. Τῶν ἀναγκαίων ἄπειροι καὶ ὅσπερ οἱ οἰνώμενοι οὕτω διάθερμοι εἰσὶν ὑπὸ τῆς φύσεως, θυμώδεις καὶ εὐέλπιδες, ὧν τὸ μὲν μὴ φοβεῖσθαι, τὸ δὲ θαρσεῖν ποιεῖ. Πάντα ἄγαν πράττουσι, φιλοῦσι μὲν ἄγαν καὶ μισοῦσιν ἄγαν καὶ πάντα τ' ἄλλα ὁμοίως καὶ εἰδέναι ἅπαντα οἴονται καὶ διϊσχυρίζονται».

Εἶναι ἀπαραίτητο ἐδῶ νὰ ἀναφέρω ἕνα ζωντανὸ παράδειγμα, διότι, καθὼς λέγει ὁ Σενέκα: «ὁ δρόμος τῶν διδαγμάτων εἶναι μακρύς, ἐνῷ ὁ δρόμος τῶν παραδειγμάτων εἶναι συντομώτερος καὶ πιὸ σίγουρος». Πρόκειται περὶ μιᾶς περιπτώσεως ὁμαδικῆς ἀπειθαρχίας, ποὺ συνέβη εἰς τὸν ὁμιλοῦντα σὲ μία μεγάλη τάξι ἑνὸς γυμνασίου. Τὰ παιδιὰ ἦσαν γενικῶς ἀτίθασσα. Δὲν ἐφοβοῦντο καὶ τὶς πλέον αὐστηρὲς ποινές. Στὴν ἀρχὴ προσεπάθησα νὰ ἐπιβληθῶ μὲ δρακόντεια μέτρα. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν μία ἐπίπλαστη φαινομενικὴ πειθαρχία. Οὐσιαστικὴ ἐπιβολὴ δὲν ὑφίστατο, διότι ἀντιδροῦσαν τὰ παιδιὰ μὲ ἰσχυρότατο πεῖσμα, ὁσάκις τοὺς ἔβλεπε ἡ εὐκαιρία. Διέβλεπα πάλιν ὅτι ἡ ἄβουλος καλωσύνη καὶ ἀνοχὴ θὰ ἦταν ἐκμεταλλεύσιμος καὶ θὰ προκαλοῦσε μία κατάστασι ἀποθρασύνσεως καὶ ἀνεπανορθώτου χαλαρώσεως τῆς τάξεως. Δύο μῆνες πέρασαν μὲ ἔντονον ἀπασχόλησιν γι' αὐτὴ τὴν τάξι, μέχρις ὅτου ἀντιληφθῶ, ὅτι τὰ παιδιὰ αὐτὰ γιὰ νὰ παύσουν νὰ τηροῦν ἐχθρικὴ στάσι πρὸς τὸν καθηγητή, γιὰ νὰ παύσουν νὰ φαίνωνται κακοήθεις, ἐνῶ δὲν ἦσαν στὴν πραγματικότητα, ζητοῦσαν νὰ ἐπιτύχουν ἀπὸ τὸν παιδαγωγό τους νὰ γνωρίσῃ τὴν προσωπικότητά του. Ἐπεδίωκαν προσωπικὴ γνωριμία, ψυχικὸ σύνδεσμο, φιλία μὲ τὸν διδάσκοντα. Ἀνταποκρίθηκα πρὸς αὐτὴν τὴν ἐνδόμυχον ἐπιθυμίαν τ